

24-ТИ НАЦИОНАЛЕН КУКЛЕНО-ТЕАТРАЛЕН ФЕСТИВАЛ

• МИХАИЛ ЛЪКАТНИК •

Под патронажа на Община Ямбол

Брой 3 - 24 април 2025

Днес на фестивала:

Небивалици с букви

В конкурсната програма

Столичен куклен театър

Стр. 2-3

Щастливата пеперуда

Театър „Темпо“ -
Република Турция

Стр. 6-7

Маншон, Полуобувка и
Мъхеста брада

В конкурсната програма

Младежки театър
„Николай Бинев“ - София

Стр. 4-5

Приказка за нотите

Театър „Детеа“

Стр. 8

Небивалици с букви

Столичен куклен театър

В конкурсната програма

По книгата на Цветанка Брестничка „Небивалици с буквите от А до Я“

Драматизация и режисура:

Елица Петкова

Сценография и кукли:

Ива Гикова, Ивайло Николов

Музика:

Пламен Петков (Mensa)

Участват: Ана-Мария Лалова, Надежда Георгиева, Стефан Димитров, Стоян Дойчев

Мънички, стройни, със звуци играят, в думи се крият и приказки ваят. Какво са те? Буквите – тях всички ги знаят!

На ямболската сцена в ДКТ „Георги Митев“ оживяват самите те – господарите на нашата реч и слово. Но вместо сериозни, изтънчени и излъчващи величие, те създават суматоха от неразбории. Всяка буква е подвластна на емоциите си – едни подскачат, други плачат, трети се оплакват, а четвърти просто недоумяват какво се случва.

И защо е всичко това?

Оказва се, че за тези така важни и значими мъничета... няма приказка. Каква ирония! Да бъдеш в основата на всяка история, а никога неин главен герой – само съставна част от чужди сюжети.

Но за всеки проблем има решение – особено в кукления театър, където няма невъзможни неща. За да удовлетвори копнежа на буквите,

авторката Цветанка Брестничка създава книгата „Небивалици с буквите от А до Я“, която режисьорката Елица Петкова драматизира и пренася на сцената на Столичния куклен театър. В това представление нямаме трима, а цели трийсет главни герои! Макар в сценичната адаптация да са включени само част от небивалиците, всяка представена буква заема достойно своето място под светлината на прожекторите. В нейната приказка звучат думи, в които тя е водеща – важна, неповторима, незаменяема.

Визуалната палитра на спектакъла е ярка и игрива – буквите оживяват не само чрез малките си очички, но и чрез гласовете, жестовете и енергията на актьорите. А във всяка небивалица присъстват и допълнителни персонажи – кукли, чиито визии подчертават характера и емоционалната окраска на историята. Така сцената се превръща в танцуваща азбука, в която всяка буква има свой собствен свят.

>> продължава на следващата страница

>>

От „Небивалици с букви“ научаваме със сигурност едно – и буквите имат чувства. Като нас. И заслужават внимание и уважение. Да ги изписваме прилежно, да не ги забравяме и по възможност – да не ги бъркаме. Иначе се карат.

И отново – обичам се пише с

!

от
Мария Ибришимова

Маншон, Полуобувка и Мъхеста брада

**Младежки театър
„Николай Бинев“ – София**

В конкурсната програма

Автор: Ено Рауд

Режисьор: Йордан Тинков

Сценография, костюми и кукли:
Георги Бараков

Композитор: Пламен Петков

Участват: Александър Йорданов,
Димитър Иванов, Ивелин
Николов, Игор Коробко, Ралица
Туджаро, София Трейман

Под хардрок китарните рефрени на музикалното си оформление спектакълът „Маншон, Полуобувка и Мъхеста брада“ на Младежки театър „Николай Бинев“ настаня ямболската публика в червения автомобил на едноименните герои на Ено Рауд, за да ги поведе на едно по-скоро отрезвяващо и нетипично приключение.

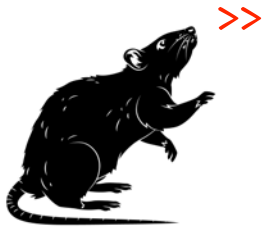
Веднага щом тримата скитници се запознават и поемат на първото си пътешествие заедно, те се сблъскват и с първия си огромен проблем – липсата на гориво. Това ги принуждава да отбият в Металград, който, оказва се, съществува в страх и мизерия заради бродещия след залез слънце гигантски страховит плъх, когото никой не е виждал, понеже всички са твърде заети да се крият от него. Авторитарният началник на градчето, чиято тирания е толкова голяма, колкото е нисък ръстът му, събира такса от жителите на града за борбата срещу чудовището. Обложена с градските налози е и преминаващата

тройка герои, която, благодарение на местно момиче с офанзивна нагласа, е въввлечена в съмнителните градски събития.

Спектакълът на режисьора Йордан Тинков майсторски обема сценичното пространство, най-вече благодарение на находчивите промени в мизансцена, а и заради ефектната и приспособима сценография. Състояща се предимно от групиращи се високи конструкции, които имитират метална повърхност, тя позволява мястото на действие да се прехвърля от открития площад, през граничния пункт, до затвора на Металград, където героите прекарват известно време по неволя. Проблясващият с фаровете си в полумрака автомобил на Маншон играе ключова роля – в него са позиционирани естрадните кукли на тримата протагонисти и момичето, но и е спазена концепцията за единен сценографски тон в материала, понеже колата също е от метал.

>> продължава на следващата страница

Друг любопитен елемент е решението на актьорите в жив план – началника на Металград и неговия охранител. Нелепата хиперболизирана разлика в ръста им буди както смях, така и асоциации за класическата архетипна двойка Крачун и Малчо. Два пъти по-високият охранител е приведен до положението на мижитурка пред миниатюрния си, но комплексиран до степен деспотичност началник (все пак историята помни шепа дребни диктатори в плен на мегаломанията). Впечатляващият гвоздей на спектакъла несъмнено е финалният епизод, в който на сцената действително се появява страховит исполински плъх, около който се заформя същинска батална сцена – отново благодарение на подвижната сценография, компактните модули лавират около гигантския маскот във възхитително хореографирана, изпълнена с напрежение последователност. В края на краищата възможността на автомобила напречно да се разполовява и да се събира отново приклепва звяра в своеобразна клетка-капан за плъхове.

Тук се проявява и многопластовият замисъл на постановката – чудовищният плъх в крайна сметка се оказва задвижван от началника и охранителя, чиято репресивна практика е да всяват страх у гражданите, за да ги ограбват и държат под контрол. Посланието за децата е, че не бива да се страхуват от нищо, понеже „заедно сме по-силни!“. Докато за възрастните остава горчивата, но болезнено релевантна аналогия за реалната политическата обстановка днес. При всички положения подобна двузначност е белег на добрия театър.

от
Благовест Асенов

Щастливата пеперуда

Театър „Темпо“ - Република
Турция

Автор: Виеслав Хейно

Постановка: Халук Юдже

Сценография: Халук Юдже

Участват: Марина Юдже, Халук
Юдже

С малоброен реквизит и много творческо вдъхновение залата на Научно-техническия съюз – Ямбол бе обогрена от разноцветната палитра на Театър „Темпо“ от Република Турция. Актьорите Марина и Халук Юдже, придружени от парцелената кукла Айше, представиха историята на „Щастливата пеперуда“ в очарователна смесица от турско-български език.

Поел ролята на вдъхновен художник, Халук разговаря с куклата Айше, която за рождения си ден иска нещо на пръв поглед простичко – да види щастието, олицетворено в картина. Художникът представя на зрителите статива си с опънатото огромно платно от бял метал, който сценографски представлява просто част от основния параван. Персонажът е в пълно бойно снаряжение, оборудван с палитра, тубички с боички, кърпи, четки – същински ренесансов майстор. Когато се

допитва до Айше какво да изобразява картината, двамата умуват, докато не се спират на финалния избор – красива пеперуда. Така художникът чевръсто започва да твори: с помощта на отделни елементи, подобно парчета пъзел, които се прикрепват върху бялата повърхност на платното, се материализират фигури като високо дърво в единия край, заедно с тучно зелена трева за основа. Добавена е и заветната пеперуда, върху която Халук ръчно нанася детайли като сърчица, орнаменти и шарки по крилето. Има съществен проблем обаче – въпреки ефектното пърхане с крила и движението на на пръв поглед статичните фигурки, пеперудата се оказва нещастна. След добрите съвети на Марина, художникът се заема да разнообразява пейзажа – добавя два охлюва за компания, но пеперудата усеща съществена липса спрямо тях – тя си няма дом.

>> продължава на следващата страница

Това обаче не е предизвикателство за въображението на твореца, който веднага очертава наивистични контурни линии, за да приюти нежното насекомо. На пеперудата ѝ липсва неограничената свобода на хоризонта – с две-три елементарни промени в платното тя вече се рее над морето и неговите обитатели. Художникът дори изгражда кораб, върху който тя да плава, и добавя едно птиче за компания. Ала в крайна сметка пеперудата отново е неудовлетворена, а търпението на твореца започва да се изчерпва. За капак пристига Айше, която държи да види картината за рождения си ден. Разочарованието ѝ е пълно, когато забелязва, че пеперудата е все така нещастна. Въпреки това се оказва, че Айше също се е опитала да направи пеперуда, но и тя е самотна и тъжна. Мигом се появява идеята двете пеперуди да се съберат, за да си бъдат другарчета. Планът е печеливш, а чаровният момент, в който Айше и художникът добавят всички животинки на платното по двойки е своеобразният подстъп към финалната поука: Красивите крила на пеперудата не са достатъчни, за да бъде тя щастлива – всеки има нужда от близък съмишленник, с когото да споделя, да играе и най-вече – да му бъде неотменим приятел във всяка една ситуация.

от
Благовест Асенов

Приказка за нотите

Театър „Детеа“

Автор и режисьор:

Борислава Русева

С участието на:

Борислава Русева и Иван
Стилиянов

от
Мария Ибришимова

Обикновено всички приказки започват с „Имало едно време...“ или „Живял някога...“, но понякога историите не включват обичайните заподозрени герои като принц, принцеса и злодей. С всяко следващо куклено представление се убеждавам, че има приказка за абсолютно всичко – дори и за нотите. Актрисата Борислава Русева и китаристът Иван Стилиянов от театър „ДЕТЕА“ ни приканват към тяхното артистично дуо, за да се впуснем в едно музикално преживяване, което не само ще ни запознае с нотите отблизо, но и ще ни превърне в своеобразни музиканти към финала си.

Почти няма дете, което да не знае нотите, но се оказва, че Надето тепърва чува за тях. Малкото момиченце и главен герой в тази НЕвълшебна приказка получава китара за рождения си ден, но няма представа как се свири на нея. Ръкавичната мимическа кукла, водена от актрисата, търси помощ за тази нелепа задача, а колегата китарист веднага се отзовава с насоки – Надето трябва да отиде на ул. „Петолиние“ № 7. Да, такъв адрес в

Ямбол съществува и не се шегувам. Там я очакват всички ноти, а задачата вече изглежда разрешима – запознае ли се с тях, момиченцето ще направи първата и най-важна стъпка към свиренето на китара.

Нашата роля в представлението? Ние сме самите ноти, а при всеки зрител, малък или голям, отива тази, която най-много пасва на неговата гласова тоналност – сякаш нотата сама го е познала. Така всички жители на петолинието са вече в нашите ръце – някои са по-млади и закачливи като кака „Ла“, а други – по-възрастни и строги като леля „Фа“. След тяхната подредба идва ред за най-забавната част – песни и музикални импровизации, а публиката се превръща в официална част от тази шарена музикална група. Познавайки вече нотите, остава само да се потопим в ритъма и да позволим на музиката да ни води.

Театър „ДЕТЕА“ представи спектакъл, в който музиката не просто звучи – тя оживява. А когато нотите запяват чрез детските гласове, приказката се превръща в песен.

Съорганизатори на фестивала:

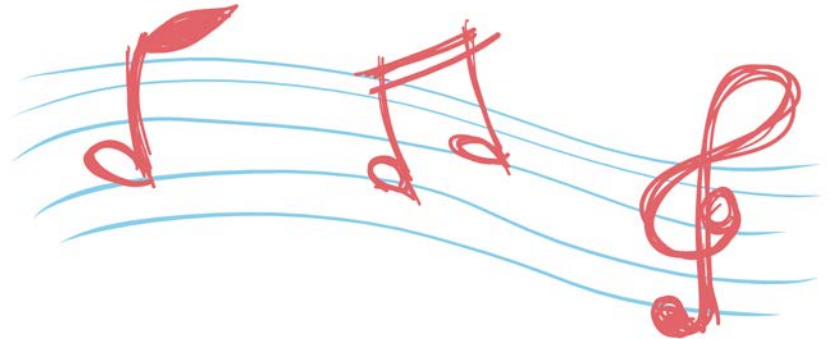
- ☀ Министерство на културата
- ☀ Община Ямбол
- ☀ Община Тунджа
- ☀ Съюз на артистите в България
- ☀ Дружество на писателите

Спонсори на фестивала:

- ☀ Овергаз - София - г-н Сашо Дончев
- ☀ Кронос Биотоп ООД
- ☀ Палфингер продукционстехник България ЕООД
- ☀ Миролио ЕАД - Гаетано Римини
- ☀ Нина ЕООД - Ямбол - г-жа Веска Петрова
- ☀ Технострой инженеринг - г-н Стоян Проданов
- ☀ Виена стил - г-жа Нина Божилова
- ☀ Репродуктор по свиневъдство - с. Калчево - г-жа Галя Бъчварова
- ☀ Месокомбинат Бай Течо ООД - Ямбол
- ☀ Диди ООД
- ☀ Български йогурт - г-н Петър Личев
- ☀ Вила Ямбол - г-н Красимир Аврамов
- ☀ Механа "Странджата" - г-жа Елена Иванова
- ☀ Тервел Груп - Тракийски хляб
- ☀ Тунджа-турист - г-н Николай Николов
- ☀ Кара - г-жа Катя Георгиева
- ☀ Магнолия ООД - г-жа Марина Иванова

Медийни партньори:

- ☀ Българска национална телевизия
- ☀ Българско национално радио
- ☀ Българска телеграфна агенция

Фестивалния бюлетин за вас с удоволствие подготвиха:

Мария
Ибришимова

Благовест
Асенов

Яна
Алексиева

Симеон
Цончев

Светла
Алексиева